

"de zwarte vogel"

Er was een veld met vogels. Veelkleurige en één zwarte. Ik mocht er ééntje uitkiezen. Vanzelfsprekend ging mijn eerste gedachte uit naar een veelkleurige vogel. De één was nog prachtiger dan de andere. Ze dansten door het veld, van alle kanten de zon door hun verenpak laten spelend. Ik kon er niet genoeg van krijgen. Af en toe pikten ze naar de zwarte vogel, die niets terugdeed en alleen wat verder weg hipte. Langzaam werd de zon in schemer gevangen en de veelkleurige vogels protesteerden met een afschuwelijk klinkend gekras, of er een scherp mes over een steen werd gehaald. Tot de zon uitgedoofd was, toen zwegen ze en gingen in de bomen zitten slapen. Opeens klonk daar een prachtige melodie, zo lieflijk, dat de natuur haar adem leek in te houden. De zwarte vogel zong...Zoiets moois had ik nog nooit gehoord. Toen hij uitgezongen was, kwam hij naar me toegevlogen en ging op mijn schouder zitten. Ik hoefde niet meer te kiezen. Hij had mij gekozen... Zijn naam was Vrede.

© december 2007, Alida, BasicPublishing.nl